

Nr 78

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370); given Stockholms slott den 8 februari 1957.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen framlägges förslag rörande de ändringar i kommunalskattelagen, som blir erforderliga för ett genomförande av det i proposition nr 24 till årets riksdag framlagda förslaget angående ersättning åt ledamot av allmänt kyrkomöte.

Förslag

till

lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

32 §.

3 m o m. Såsom intäkt upptages icke vad som av staten anvisats till bestridande av särskilda, med vissa tjänster eller uppdrag förenade kostnader, såsom:

ortstillägg och därmed likställda förmåner för utom landet anställd diplomatisk eller konsulär personal;

förvaltningskostnadsbidrag och anslag till andra expenser;

å stat uppförd häst- och båtlega; till beställningshavare vid armén utgående hästgottgörelse för egna tjänstehästar;

reskostnads- och traktamentsersättning;

kostnadsersättning, varom förmåles i 1 § stadgan om ersättning för riksdagsmannaupdragets fullgörande;

ägande i följd härav skattskyldig icke göra avdrag för underskott, som kan uppkomma därigenom, att sålunda anvisat anslag icke förslår till täckande av därmed avsedda utgifter.

Förmånen av — — — befattningshavare gällande.

Såsom intäkt — — — — — utfört arbete.

33 §.

1 m o m. Från intäkt — — — — — såsom intäkt.

Avdrag får — — — — — tjänstens fullgörande.

Har den — — — — — gäld avdragas.

3 m o m. Såsom intäkt upptages icke vad som av staten anvisats till bestridande av särskilda, med vissa tjänster eller uppdrag förenade kostnader, såsom:

ortstillägg och därmed likställda förmåner för utom landet anställd diplomatisk eller konsulär personal;

förvaltningskostnadsbidrag och anslag till andra expenser;

å stat uppförd häst- och båtlega; till beställningshavare vid armén utgående hästgottgörelse för egna tjänstehästar;

reskostnads- och traktamentsersättning;

kostnadsersättning, som enligt där- om meddelade bestämmelser utgår för fullgörande av uppdrag såsom riksdagsman eller ledamot av allmänt kyrkomöte;

ägande i följd härav skattskyldig icke göra avdrag för underskott, som kan uppkomma därigenom, att sålunda anvisat anslag icke förslår till täckande av därmed avsedda utgifter.

¹ Senaste lydelse av 32 § 3 mom. se 1956: 541 samt av 33 § 1 mom. se 1955: 122.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Den, som åtnjutit arvode för deltagande i statsrevision eller kyrkomöte å annan ort än där han varit bosatt, äger såsom omkostnad för uppdragets fullgörande avdraga två tredjedelar av det belopp, varmed nämnda arvode utgått.

Den, som åtnjutit arvode för deltagande i statsrevision å annan ort än där han varit bosatt, äger såsom omkostnad för uppdragets fullgörande avdraga två tredjedelar av det belopp, varmed nämnda arvode utgått.

I andra — — — — — 2 mom. angives.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling; dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om 1957 års taxering samt i fråga om eftertaxering för år 1957 eller tidigare år.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:ts
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 8 februari 1957.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, HEDLUND, PERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, NÄSGÅRD, KLING, ELIASSON.

Efter gemensam beredning med cheferna för ecklesiastik- och civildepartementen anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *beskattning av ersättning åt ledamot av allmänt kyrkomöte* samt anför följande.

Ledamot av allmänt kyrkomöte äger uppbära ersättning av statsmedel. Enligt den nu gällande kungörelsen i ämnet av den 8 juni 1951 (nr 410) utgår — förutom ersättning och traktamente vid vissa resor — arvode i form av dagtraktamente under kyrkomöte med 45 kronor till ledamot, som är bosatt å annan ort än där kyrkomötet hålles, samt med 34 kronor till annan ledamot. Ledamot av allmänt kyrkomöte, som tillika åtnjuter arvode för riksdagsmannaupdrag, äger dock uppbära dagtraktamente med allenast 8 kronor. De nu nämnda ersättningarna utgår under högst 35 dagar.

Vid inkomstbeskattningen räknas enligt gällande bestämmelser nämnda arvoden i deras helhet till skattepliktig inkomst. Enligt 33 § 1 mom. kommunalskattelagen äger emellertid ledamot, som åtnjuter arvode för deltagande i kyrkomöte å annan ort än där han är bosatt, såsom omkostnad för uppdragets fullgörande avdraga två tredjedelar av arvodet.

I detta sammanhang må erinras om de genom beslut av 1954 års riksdag antagna bestämmelserna om ersättningar åt riksdagsledamöter. Före nämnda beslut utgick ersättning för riksdagsmannaupdragets fullgörande i form av årsarvode med visst belopp till riksdagsmän bosatta i Stockholm eller dess närhet samt med visst högre belopp till övriga riksdagsmän. I beskattningshänseende gällde enligt 33 § kommunalskattelagen att en tredjedel av det lägre arvodet och två tredjedelar av det högre arvodet var avdragsgilla vid inkomsttaxeringen. 1954 års riksdagsbeslut innebar bland annat en uppdelning av riksdagsmannaarvodet i ett skattepliktigt grundarvode och en icke skattepliktig kostnadsersättning, sistnämnda ersättning utgående med olika belopp beroende av mottagarens bosättning. Skattebefrielsen för kostnadsersättningarna åvägabringades genom upphävande av de särskilda bestämmelserna i 33 § kommunalskattelagen om omkostnadsavdrag vid taxeringen samt omnämnande av kostnadsersättningarna till riksdagsmännen bland de i 32 § 3 mom. samma lag intagna exemplen

på av staten anvisade ersättningar, som icke skall upptagas som intäkt. De nämnda författningsändringarna genomfördes på förslag av bevillningsutskottet (bet. 1954: 50, rskr nr 261).

På föredragning av chefen för ecklesiastikdepartementet har Kungl. Maj:t i proposition nr 24 till årets riksdag framlagt förslag till ändrade grunder för den till kyrkomötesledamöter utgående ersättningen i viss anslutning till 1954 års beslut rörande riksdagsledamöternas arvoden. I propositionen har sålunda föreslagits att ersättningen till ledamot av allmänt kyrkomöte uppdelas i ett grundarvode och en ersättning för de med uppdraget förenade kostnaderna (kostnadsersättning). Därvid har förutsatts att grundarvodet skall vara beskattningsbart såsom inkomst och att kostnadsersättningen skall vara icke skattepliktig. Grundarvodet avses att fastställas till 35 kronor för dag och kostnadsersättningen till 10 kronor om dagen för ledamot, bosatt å ort där kyrkomötet hålles, och till 30 kronor om dagen för annan ledamot. Nämnas må att grundarvode avses att utgå allenast till valda ledamöter av kyrkomöte samt att ersättningen till ledamot, som tillika utövar riksdagsmannauppdrag, föreslås begränsad till enbart grundarvode med 10 kronor om dagen under kyrkomötet. I övrigt ifrågasattes icke några ändringar i nu gällande regler för ersättningar till kyrkomötesledamöterna.

Departementschefen. I förenämnda proposition nr 24 till årets riksdag angående ersättning åt ledamot av allmänt kyrkomöte har förordats vissa ändringar i de grunder, efter vilka sådan ersättning hittills har utgått. Jag får nu anmäla frågan om de ändringar som påkallas i kommunalskattelagen vid bifall till proposition nr 24.

Enligt nu gällande regel i 33 § 1 mom. kommunalskattelagen äger ledamot, som är bosatt å annan ort än där kyrkomötet hålles, vid taxeringen göra avdrag för omkostnader från det uppburna arvodesbeloppet med två tredjedelar därav. Om den föreslagna uppdelningen av ersättning till kyrkomötesledamot i ett grundarvode och en kostnadsersättning genomföres bör, på samma sätt som nu gäller i fråga om riksdagsmän, kostnadsersättningen upptagas bland de i 32 § 3 mom. kommunalskattelagen angivna exemplen på bidrag av staten, vilka icke är att hänföra till skattepliktig intäkt. Den nuvarande särskilda avdragsbestämmelsen i 33 § 1 mom. bör samtidigt utgå. Grundarvodet kommer med en sådan omläggning av bestämmelserna att upptagas till beskattning i vanlig ordning. De här föreslagna reglerna överensstämmer med vad som förutsatts vid framläggandet av proposition nr 24.

Under förutsättning av riksdagens godkännande torde ersättningar enligt de ändrade grunderna komma att utgå för deltagande i det allmänna kyrkomöte, som avses skola äga rum hösten 1957. Med hänsyn härtill synes de här förordade ändringarna i kommunalskattelagen böra tillämpas första gången vid 1958 års taxering.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att antaga ett inom finansdepartementet i överensstämmelse med det anförda upprättat förslag till *lag om*

ändrad lydelse av 32 § 3 mom. och 33 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lennart Skoglund